

5. Właściwe organy greckie poinformowały Komisję, że zdecydowana część całościowego projektu powinna zostać wykonana do końca 2010 r. Podstawowa sieć była w trakcie realizacji, sieć drugiej kategorii została wykonana w 45 % i sieć trzeciej kategorii była w budowie. Organy greckie utrzymywały, że CTEUR będzie mogła przyjmować ścieki komunalne całej ludności z danego regionu przed końcem 2010 r. Jeśli chodzi o główną sieć, może ona objąć 100 % ludności z gmin Aspropyrgos, Mandra i Magoula oraz 2/3 z gminy Eleusis (czyli łącznie około 90 % z 4 gmin). Pozostała część ludności mogła zostać objęta do dnia 30 kwietnia 2011 r.
6. W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że w dniu 18 lipca 2011 r. wyrok Trybunału nie był jeszcze w pełni wykonany.
7. W swojej odpowiedzi z dnia 27 listopada 2012 r. władze greckie poinformowały Komisję, że CTEUR funkcjonuje od dnia 27 lipca 2012 r., lecz że sieci drugiej i trzeciej kategorii nie zostały jeszcze dokończone (oraz że powinno to nastąpić do końca marca 2013 r.). Jeśli chodzi o sieć drugiej kategorii, została ona niemal w całości wykonana, z wyjątkiem części gminy Eleusis („Kato Eleusis”), w której roboty zostały opóźnione z powodu odkryć archeologicznych. Ponadto szacuje się, że w obecnej chwili 24 % ścieków komunalnych aglomeracji miejskiej Thrasio Pedio jest zbieranych i oczyszczanych przez CTEUR. Organy greckie przedstawiły także dowody na prawidłowe funkcjonowanie instalacji (oczyszczanie trzeciego stopnia zebranych ścieków komunalnych).
8. Komisja uważa, że wyrok, mimo iż od jego ogłoszenia upłynęło dwanaście lat, nie został jeszcze w całości wykonany przez Republikę Grecką. Urządzenia do oczyszczania ścieków komunalnych zostały wprawdzie wykonane i oddane do użytku z dniem 27 lipca 2012 r., umożliwiając tym samym usuwanie azotu, jednak należy podkreślić, że tylko szczególnie niewielki odsetek (28 %) ścieków komunalnych regionu Thrasio Pedio jest obecnie zbierany i poddawany oczyszczaniu.
9. Co więcej, Komisja nie otrzymała od właściwych organów żadnego wiarygodnego harmonogramu, który pozwalałby oszacować, od kiedy można się spodziewać realnego postępu. Komisja podkreśla także, że różne terminy wskazywane wielokrotnie przez organy greckie nie były nigdy dotrzymywane. Poza siecią trzeciej kategorii, która łączy różne obszary mieszkalne i przemysłowe regionu, nie została nawet w całości wykonana sieć drugiej kategorii (budowa dużych przewodów), ponieważ brakuje części Kato Eleusis w gminie Eleusis.
10. Komisja podkreśla, że poza odpowiedzią organów greckich z dnia 27 listopada 2012 r. nie otrzymała ona żadnych danych statystycznych mogących wykazać, że zebrane ścieki komunalne są poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż oczyszczanie wtórne. Owa odpowiedź zawierała kilka liczb, które odnosiły się jednak tylko do okresu czterech miesięcy, ponieważ instalacja została oddana do użytku w dniu 27 lipca 2012 r. Aby wykazać wystarczające oczyszczanie ścieków komunalnych, organy greckie powinny były jednak wykazać prawidłowe funkcjonowanie oczyszczalni ścieków przez okres dwunastu miesięcy, wskazując procent zmniejszenia DBO5 i DCO, który jest odpowiedni, aby uczynić zadość przepisom dyrektywy, jeśli chodzi o oczyszczanie wtórne, zaś jeśli chodzi o oczyszczanie trzeciego stopnia – wystarczający procent zmniejszenia azotu zgodnie z tabelą 2 zawartą w załączniku I do dyrektywy. Dopóki brakuje takich danych, dopóty Komisja nie może sprawdzić, czy obecnie zbierane ścieki komunalne są ostatecznie poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż oczyszczanie wtórne w rozumieniu art. 4 dyrektywy.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385.

⁽²⁾ Dz.U. 1991, L 135, s. 40.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej, wniesione w dniu 7 lipca 2016 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej

(Sprawa C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciele: N. Bambara, pełnomocnik, P. Wytinck i B. Hoorelbeke, advocaten)

Druga strona postępowania: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego,
 - uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w całości,
 - oddalenie żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji i żądania zasądzenia odszkodowania, przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim nakazano w nim zapłatę odszkodowania na rzecz European Dynamics Luxembourg za utratę szansy zawarcia umowy ramowej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Odwołanie jest oparte na czterech głównych zarzutach, a mianowicie: 1) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu zasad równości szans i przejrzystości, a w każdym wypadku przeinaczył okoliczności faktyczne; 2) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu kryteriów dotyczących oczywistych błędów w ocenie i, w niektórych wypadkach, przeinaczył okoliczności faktyczne; 3) Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 akapit drugi TFUE; 4) Sąd naruszył prawo, przyznając odszkodowanie ze względu na utratę szansy.
2. Poprzez zarzut pierwszy wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd orzekł ponad żądanie (*ultra petita*), naruszając art. 21 statutu Trybunału, art. 76 ust. 1 i art. 84 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem lub, posiłkowo, naruszył prawo, orzekając: że naruszenie zasad równości szans i staranności może skutkować stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji; że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim EUIPO nie zażądał, ani nie otrzymał od Siemens SA i Siemens SL zaświadczeń o niekaralności, wykazujących brak określonych w art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego podstaw do wykluczenia. Poprzez drugą część pierwszego zarzutu wnoszący odwołanie wskazuje także, że Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, orzekając, że EUIPO nie zażądał, ani nie przedstawił dowodów, które – zgodnie z art. 134b zasad wykonania rozporządzenia finansowego – wystarczają, aby wykazać brak podstaw wykluczenia Siemens SL, mając na względzie, iż akta sprawy zawierają wyciąg z „registro mercantil”, który jest dokumentem równoważnym z zaświadczeniem o niekaralności w rozumieniu art. 134b zasad wykonania rozporządzenia finansowego.
3. Poprzez zarzut drugi wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, nie rozpatrując, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie – popełnione przez komisję przetargową w ramach oceny oferty European Dynamics – mogły mieć wpływ na ostateczny rezultat zaskarżonej decyzji o udzieleniu zamówienia. Wnoszący odwołanie podkreśla, że Sąd powinien rozpatrzyć, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie skutkowałyby odmiennym wynikiem postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, rozpatrując, czy ustalone oczywiste błędy mają wpływ na ocenę przyznaną w odniesieniu do danego kryterium, w wypadku gdy istnieje szereg innych względów (niedotkniętych oczywistym błędem w ocenie), które także mają wpływ na przyznane oceny. Ponadto wnoszący odwołanie wskazuje, że przy licznych okazjach Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, stosował nieprawidłowe kryteria, aby ustalić oczywiste błędy w ocenie, ograniczając się do zastąpienia własną oceną okoliczności faktycznych oceny dokonanej przez EUIPO, a także naruszył prawo orzekając, że niewystarczające uzasadnienie można uznać za dowód oczywistego błędu w ocenie.

4. Poprzez zarzut trzeci wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, wymagając, aby w uzasadnieniu decyzji wskazano, w jaki sposób każda (negatywna) uwaga wywarła wpływ na liczbę punktów przyznanych za każde szczegółowe kryterium oraz za każdy podpunkt i – w ten sposób – zastosował bardziej rygorystyczne kryterium w zakresie obowiązku uzasadnienia niż kryterium wynikające z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Z tego względu Sąd naruszył prawo, gdy stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 TFUE.
5. Poprzez zarzut czwarty wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, przyznając odszkodowanie pierwszej ze skarżących w pierwszej instancji, mając na względzie, iż nie została wykazana jedna z kumulatywnych przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej instytucji Unii (a mianowicie istnienie bezprawnego zachowania). Pośilkowo, wnoszący odwołanie podnosi, że nawet jeśli odwołanie EUIPO nie zostanie uwzględnione na podstawie pierwszego zarzutu, to i tak zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim nałożono w nim obowiązek zapłaty odszkodowania, mając na względzie, iż w tej sprawie nie zostało wykazane istnienie związku przyczynowego między pozostałym bezprawnym zachowaniem (oczywistym błędem w ocenie i brakiem uzasadnienia) a podnoszoną szkodą. Alternatywnie, wnoszący odwołanie wykazał, że Sąd naruszył prawo, przyznając odszkodowanie z powodu utraty szansy, mając na względzie, iż taka podstawa przyznania odszkodowania nie może być rozpatrywana jako zasada ogólna, wspólna dla praw państw członkowskich, i w ten sposób naruszył wyraźny przepis art. 340 TFUE.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 14 lipca 2016 r. – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co.
OHG Süd**

(Sprawa C-393/16)

(2016/C 402/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Strona pozwana: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Interwenient: Galana N.V.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 118m ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ oraz art. 103 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie również w wypadku, gdy chroniona nazwa pochodzenia jest stosowana jako element nazwy dla niezgodnego ze specyfikacją produktu środka spożywczego, do którego został dodany składnik zgodny ze specyfikacją produktu?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 118m ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 103 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że stosowanie chronionej nazwy pochodzenia jako elementu nazwy niezgodnego ze specyfikacją środka spożywczego, do którego dodany został składnik zgodny ze specyfikacją produktu, stanowi wykorzystywanie reputacji nazwy pochodzenia, jeżeli nazwa środka spożywczego jest zgodna ze zwyczajami docelowego kręgu odbiorców w zakresie nazewnictwa, i składnik został dodany w ilości wystarczającej do nadania produktowi podstawowej cechy charakterystycznej?

3) Czy art. 118m ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że używanie chronionej nazwy pochodzenia w okolicznościach opisanych w drugim pytaniu prejudycjalnym stanowi niewłaściwe stosowanie [sprzeczne z prawem przywłaszczenie], naśladowanie lub przywołanie?